Ročník 1971

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 15 Vydána dne 7. července 1971 Cena Kčs 2,—

OBSAH:

48. Nařízení vlády Slovenské socialistické republiky, kterým se stanoví další případy, v nichž lze přidělit byt ve státním zájmu

49. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce o bezpečnosti práce při provozu silničních vozidel

50. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení při pracích s živicemi

51. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o mezinárodní silniční dopravě

52. Vyhláška rady Severočeského krajského národního výboru v Ústí nad Labem, kterou se určuje další městský národní výbor v kraji stavebním úřadem

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

48

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Slovenské socialistické republiky

ze dne 2. června 1971,

kterým se stanoví další případy, v nichž lze přidělit byt ve státním zájmu

Vláda Slovenské socialistické republiky nařizuje podle § 20 odst. 2 zákona č. 41/1964 Sb., o hospodaření s byty:

§ 1

Se zřetelem na státní zájem lze kromě případů uvedených v § 20 odst. 1 zákona č. 41/1964 Sb. přidělit byt mimo pořadník:

a) soudcům z povolání na návrh ministra spravedlnosti, nemají-li v sídle soudu nebo v jeho blízkém okolí vlastní byt;

b) prokurátorům a vyšetřovatelům prokuratury na návrh generálního prokurátora, nemají-li v místě pracovního zařazení nebo v jeho blízkém okolí vlastní byt.

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. **Colotka** v. r.

49

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce

ze dne 31. května 1971

o bezpečnosti práce při provozu silničních vozidel

Slovenský úřad bezpečnosti práce v dohodě s příslušnými orgány a organizacemi stanoví podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce:

Úvodní ustanovení

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška upravuje povinnosti všech organizací, ostatních provozovatelů (dále jen „provozovatel") a pracovníků při pohybu, obsluze, údržbě a opravách silničních vozidel (dále jen „vozidlo"), při jejich nakládce a vykládce a při jiných pracích v podmínkách provozu silniční dopravy, popřípadě při pracích s tímto provozem úzce souvisících.

(2) Vozidly pro účely této vyhlášky se rozumějí vozidla určená pro dopravu osob nebo nákladů všeho druhu, popřípadě různých zařízení (např. strojů), pohybující se motorickou silou po pozemních komunikacích a částečně i po zpevněných nebo nezpevněných cestách a v terénu, nikoli však na kolejích.

(3) Vyhláška se nevztahuje na provoz vozidel ozbrojených složek federálního ministerstva národní obrany, pokud tato obsluhují vojáci v činné službě při plnění výcvikových a bojových úkolů.

Oddíl I

Pracovníci při provozu vozidel

§ 2

Pracovní podmínky řidiče

(1) Pracovní dobu řidiče a nepřetržitý odpočinek řidiče mezi dvěma směnami upravují zvláštní předpisy.

(2) Provozovatel je povinen poskytnout řidiči nejdéle po třech hodinách nepřetržitého řízení vozidla z důvodů bezpečnosti práce přestávku na dobu 15 minut a po dalších třech hodinách nepřetržitého řízení přestávku na dobu 30 minut (bezpečnostní přestávka). Toto přerušení jízdy se započítává do pracovní doby řidiče. Do bezpečnostních přestávek se nezapočítává doba strávená při nutných opravách na cestě. Nejde-li o nepřetržité řízení vozidla, je provozovatel povinen poskytnout řidiči přestávku na jídlo a oddech po každých čtyřech hodinách práce; tato přestávka se neposkytuje poslední hodinu před koncem směny.

(3) K zajištění bezpečnosti práce osádek vozidel dálkové silniční dopravy jsou provozovatelé povinni pečovat o jejich řádné ubytování při pracovních cestách, zejména zřizováním a rozšiřováním nocležen.

§ 3

Účast závozníků při provozu

(1) Provozovatel je povinen přidělit na vozidlo závozníka, jestliže

a) je to nutné k nakládce nebo vykládce a vyžaduje-li to povaha nákladu, popřípadě konstrukce vozidla,

b) jde o soupravu vozidel, kterou je nutno dělit nebo spojovat,*)

c) vozidlo musí couvat nebo vjíždět do zúžených prostorů, nebo jiných podobných míst,

d) povaha silničního provozu, stav silnice nebo jejího povrchu vyžaduje pomoc závozníka,

e) to stanoví zvláštní předpisy (přeprava výbušin apod.).

(2) Místo přidělení závozníka může provozovatel zajistit práce, které jinak vykonává závozník, v případech uvedených v odstavci 1 písm. a), b) a pokud je to možné také písm. c) a d) i jiným způsobem, např. vykládacími a nakládacími četami na stálých pracovištích nebo přidělením více řidičů. Přidělení závozníka může být omezeno na určitou jízdu nebo dobu.

(3) Provozovatel je povinen přidělit pro autobus s přívěsem průvodčího.

§ 4

Přidělení dalších řidičů

Jsou-li na vozidlo přiděleni dva nebo více řidičů, je provozovatel povinen určit vedoucího práce, který je oprávněn dávat členům osádky vozidla příkazy a zákazy.

§ 5

Couvání a zajíždění

(1) Řidič je povinen dbát při couvání zvýšené opatrnosti a dodržovat ustanovení zvláštních předpisů,**) které při provozu mimo pozemní komuni-

*) ČSN 30 0024 Rozdělení a druhy vozidel — definice základních pojmů.

**) § 17 vyhlášky ministerstva vnitra č. 80/1966 Sb., o pravidlech silničního provozu (dále jen „vyhláška č. 80/1966 Sb.").

kace platí obdobně. V nutném případě (zejména při couvání bez pomocníka) musí řidič vystoupit a přesvědčit se o bezpečnosti couvání. Při snížené viditelnosti musí zapnout světlomet pro couvání, je-li vozidlo jím vybaveno.

(2) Řidič může zajíždět k pískovým jámám, lomům, skládkám, staveništím a podobným místům jen tehdy, je-li cesta k nim dostatečně široká, pevná a sjízdná. Za snížené viditelnosti může řidič zajet do pracovního prostoru nakládky a vykládky jen tehdy, je-li tento prostor dostatečně osvětlen. Vozidlo je povinen zastavit podle únosnosti půdy tak daleko od okraje lomů, násypů a skládek, aby nevzniklo nebezpečí zřícení nebo zasypání vozidla. Vedoucí pracoviště je povinen zajistit, aby místa, kde je nutno zastavit, byla vyznačena dobře čitelnými tabulkami, dopravními značkami a zábradlím a v noci červeným světlem; vyžadují-li to okolnosti, musí řidiče upozornit na situaci v místě.

(3) Na pracovištích, kde dochází k často opakovanému couvání vozidel bez závozníků (průvodčích), obzvlášť na autobusových nádražích, smyčkách městské hromadné dopravy, překladištích, staveništích a jiných podobných místech, je vedoucí pracoviště povinen pověřit způsobilého a náležitě poučeného pracovníka, aby usměrňoval řidiče při couvání. Jméno a stanoviště tohoto pracovníka, jakož i jméno a stanoviště vedoucího pracoviště, a jsou-li stanoviště vybavena telefonem, také jejich telefonní čísla a přesné označení místa nejbližšího telefonu, musí být vyznačeno na dobře viditelné tabuli, umístěné u každého vjezdu na pracoviště. Při práci za snížené viditelnosti musí být tato tabule, pracoviště a všechna na něm stojící nebo jedoucí vozidla dostatečně osvětlena a usměrňující pracovník zřetelně označen červenými odrazovými skly a vybaven světelným signalizačním zařízením.

(4) Pověřený pracovník je povinen usměrňovat řidiče při couvání znameními smluvenými mezi nimi tak, aby nedošlo k nedorozumění nebo záměně; je při tom povinen pohybovat se tak, aby byl stále v zorném poli řidiče. Ztratí-li ho řidič z dohledu, je povinen ihned zastavit; v couvání může pokračovat jen na smluvené znamení pověřeného pracovníka.

§ 6

Zastavení, stání a opuštění vozidla

(1) Zastavení a stání není dovoleno na pracovištích tam, kde vozidlo

a) překáží práci,

b) je ohroženo prací konanou v jeho blízkosti,

c) je ohroženo povahou terénu (sesutím břehu, pádem kamene, zapadnutím do měkké hlíny apod.),

d) stojí blíže než 20 m od čerpadla pohonných hmot, pokud nečeká na tankování,

e) je ohroženo vedením vysokého nebo velmi vysokého napětí.

(2) Zvláštní předpisy pro zastavení, stání a opuštění vozidla*) platí při provozu mimo pozemní komunikace obdobně.

§ 7

Připojování a odpojování přívěsů a návěsů

(1) Připojování a odpojování přívěsů a návěsů se provádí podle technických předpisů výrobce. Může je provádět jen řádně poučený a zacvičený pracovník, který byl k tomu určen. Pokud předpisy výrobce není stanoveno jinak, nemohou být při připojování nebo odpojování přívěsů nebo návěsů v nich nebo na nich žádné osoby; musí být zabrzděny, bezpečně založeny klíny a návěsy podloženy pevnými podpěrami. Najíždět přívěsem nebo návěsem na tažné vozidlo je zakázáno.

(2) Pracovník je povinen při zapojování přívěsu nebo návěsu použít ochranných rukavic a závěs předem upravit do pohotovostního stavu. Pracovník, který usměrňuje řidiče, nesmí vstoupit mezi zapojovaná vozidla dříve, než je závěs tažného vozidla vzdálen od oka přívěsu asi 20 cm. V této vzdálenosti musí tažné vozidlo na smluvené znamení zastavit. Řidič smí dokončit couvání na doraz závěsného zařízení teprve na smluvené znamení usměrňujícího pracovníka a po dorazu vozidlo zabrzdí. Nepocítí-li řidič po couvání (asi 20 cm) náraz, musí ihned zastavit, vystoupit z kabiny a přesvědčit se, proč nedošlo ke spojení vozidel.

(3) Po zapojení obou vozidel je řidič povinen na místě přezkoumat řádné spojení a zajištění závěsného zařízení proti samovolnému rozpojení, přesvědčit se o řádné funkci brzdového a elektrického spojovacího zařízení obou vozidel a o řádném zapojení závěsů (lan, řetězů) pro pojistné spojovací zařízení, jsou-li tyto závěsy povinné podle zvláštních předpisů.**)

(4) Řidič je povinen se přesvědčit

a) před odpojením, že odpojovaný přívěs nebo návěs je bezpečně zajištěn proti samovolnému pohybu,

b) po odpojení, že odpojený přívěs nebo návěs je zabrzděn, a v případě potřeby jsou jeho kola z obou stran spolehlivě založena klíny a návěs bezpečně podložen pevnými podpěrami.

*) Zejména § 18 a 19 vyhlášky č. 80/1966 Sb.

**) Vyhláška ministerstva dopravy č. 145/1958 Ú. v., o podmínkách provozu vozidel na silnicích (dále jen „vyhláška č. 145/1958 Ú. v.").

Oddíl II

Zařízení a údržba pracovišť

§ 8

Údržba a zvláštní vybavení vozidel

(1) Provozovatel je povinen zajistit řádný stav a čistotu kabiny, karosérie, stupaček (žebříků), stupátek a madel, pokud je jimi vozidlo vybaveno, a v zimě zajistit neprodlené mechanické nebo chemické odstraňování vzniklé námrazy.

(2) V kabině řidiče není dovoleno ukládat hořlavé kapaliny nebo snadno vznětlivé látky. V prostoru pro akumulátor nebo na jeho povrchu se nesmí ukládat žádné předměty, zejména nářadí apod.

(3) Lůžka určená pro osádku, jimiž jsou vozidla vybavena, musí odpovídat ustanovením zvláštních předpisů.*)

(4) Pokud nákladní automobily a autobusy používané pro dálkové jízdy (tj. jízdy, při nichž celková doba řízení vozidla do cílového místa trvá déle než sedm hodin), jsou vybaveny lůžky pro osádku vozidla, je provozovatel povinen opatřit je potřebným množstvím lůžkovin, které musí měnit za čisté:

a) při změně osádky vozidla,

b) při znatelném znečištění,

c) v případech stanovených orgánem hygienické služby.

§ 9

Pracoviště pro údržbu a opravu vozidel

(1) Pracoviště pro údržbu, prohlídky a opravy vozidel musí být od prostorů pro stání vozidel oddělena podle zvláštních předpisů.**)

(2) Pracovní místnosti, skladiště, chodby, schody a hygienická zařízení musí být vybaveny a trvale udržovány v řádném stavu podle zvláštních předpisů***) a dostatečně osvětleny neoslňujícím světlem.†) Jejich podlaha musí být upravena podle zvláštních předpisů.††) Musí být mrazuvzdorná, nehořlavá, snadno omyvatelná, odolná proti vlivům oleje a chemikálií, nesmí být kluzká, nerovná, nesmí se kroutit ani loupat. Podlaha stálých pracovišť musí být tepelně izolována. Stropní konstrukce a podlahy musí odpovídat danému užitnému zatížení.

(3) V místnostech, kde se pracuje s vodou, olejem apod., musí být podlaha ve spádu k zamřížovaným vpustím do odpadu.

(4) Provozovatel je povinen neprodleně opravit poškozená místa podlahy, obnovovat podle potřeby nátěry stěn a stropů a před každou směnou vyčistit všechny pracovní prostory a jejich příslušenství tak, aby se nezvířoval prach a odstranila se kluzkost podlah. Každý pracovník musí trvale udržovat pořádek a čistotu na svém pracovišti.

(5) Spojovací a únikové cesty, jakož i schody musí být označeny,†††) upraveny a udržovány tak, aby chůze po nich byla bezpečná; zejména je zakázáno skladovat na těchto místech jakékoliv předměty.

(6) Na lince pro svážný pohyb vozidel musí být na jednotlivých stanovištích vozidel umístěny vkladatelné a vyjímatelné klíny. Klíny předchozího stanoviště smějí být vyňaty teprve tehdy, až jsou klíny následujícího stanoviště v poloze pro zastavení a zajištění vozidla.

(7) Pracoviště, kde se pracuje na spodcích vozidel, musí být vybavena účinnými a bezpečnými zdvihacími zařízeními, rampami nebo prohlídkovými a montážními jámami tak, aby mohli pracovníci při práci stát. Rampy musí mít vodicí lišty upravené tak, aby zabránily bočnímu sjetí vozidla s rampy. Pracoviště ve výšce vyšší než 150 cm musí být na volných okrajích opatřena po celé délce pevným a bezpečným zábradlím, vysokým nejméně 110 cm, se střední tyčí a nejméně 10 cm vysokou ochrannou lištou pod zábradlím. Světlá šířka mezi obrysem nejširšího vozidla a zábradlím musí být nejméně 75 cm. Podélný sklon ramp měřený v jejich podélné ose nesmí být větší než 14 %.

(8) Pracoviště, kde se spouštějí spalovací motory (autoopravny, kontrolní stanice, údržbářské dílny, zkušebny apod.), musí být vybavena účinným zařízením pro dokonalé odvádění výfukových plynů mimo pracovní prostor tak, aby nebylo ohroženo zdraví osob.

*) Vyhláška č. 145/1958 Ú. v.

**) ČSN 73 0760 Požární předpisy pro výstavbu průmyslových závodů a sídlišť.
ČSN 65 0201 Předpisy pro zajištění požární bezpečnosti při výrobě, manipulaci, skladování a dopravě hořlavých kapalin.

***) Směrnice č. 5/1954 Hyg. předpisů, o hygienických podmínkách pro výstavbu průmyslových podniků, ve znění doplňků uveřejněných v Hygienických předpisech, svazek 3/1958.
Směrnice č. 20/1959 Hyg. předpisů, o hygienických podmínkách pro provoz a udržování průmyslových podniků, ve znění vydaném v Hygienických předpisech, svazek 16/1962.

†) ČSN 36 0035 Denní osvětlení budov.
ČSN 36 0046 Umělé osvětlení v průmyslových závodech.

††) ČSN 74 4505 Podlahy. Základní ustanovení.

†††) ČSN 01 8012 Bezpečnostní značky a tabulky, zejména tabulky se značkou 0622, 7810 a 7812.

§ 10

Montážní jámy

(1) V prostorech, kde jsou montážní jámy (dále jen „jámy"), musí být na tabuli, která je upevněna na dobře viditelném místě, vyvěšeny bezpečnostní pokyny pro práci v jámách a pokyny protipožární ochrany, vydané provozovatelem. Za čitelnost těchto pokynů odpovídá vedoucí pracoviště.

(2) Nepoužívané jámy musí být zabezpečeny kryty, které nebrání jejich stálému větrání, nebo musí být ohrazeny bezpečným sklopným nebo přenosným zábradlím. Kryty musí mít dostatečnou nosnost a musí být v úrovni okolní podlahy vloženy v kovovém rámu s vybráním.

(3) Při stálém bezprostředním střídání vozidel nad jámou musí být na podlaze trvale a zřetelně vyznačeno pásmo, do něhož kromě vozidel přistavovaných do opravy nebo k prohlídce (údržbě) a pracovníků provádějících tyto práce se nesmí vjíždět ani vstupovat. Zákaz vstupu do tohoto pásma musí být též vyznačen zřetelnými a dobře viditelnými výstražnými značkami, upozorňujícími na nebezpečí uklouznutí a pádu do hloubky.*) Na dlouhých jámách musí být za každým druhým přistaveným vozidlem můstek pro bezpečný přechod přes jámu.

(4) Do každé jámy musí být neustále bezpečný vstup a výstup. Jámy, jejichž délka umožňuje současné přistavení dvou nebo více vozidel, musí mít pro každá dvě přistavená vozidla samostatný vstup a výstup.

(5) Jámy nemohou být hlubší než 160 cm a musí mít hladké stěny jasné barvy; jejich podlaha musí být rovná a pevná, nesmí se loupat ani být kluzká. Povrch stěn a podlah nesmí absorbovat hořlavé látky, musí být snadno omyvatelný a musí být trvale udržován v čistotě. Elektrické zařízení v jámách musí vyhovovat zvláštním předpisům.**)

§ 11

(1) Každá jáma musí být vybavena

a) nejméně jednou zásuvkou s maximálním napětím 24 V v takovém provedení, aby připojované spotřebiče nebylo možno připojit do zásuvek s odlišným napětím. Zásuvka musí být v provedení do vlhka a chráněna před mechanickým poškozením,

b) pevnými svítidly v krytí alespoň IP-54. Svítidla musí mít ochranný koš a musí být umístěna tak, aby nebezpečí mechanického poškození bylo co nejmenší (např. ve výklencích apod.),

c) nejméně jednou přenosnou montážní lampou na napětí nejvýše 24 V opatřenou ochranným košem,

d) výklenky ve stěnách, ve výšce umožňující pohodlné odkládání nářadí při práci,

e) nejméně jednou montážní plošinkou upravenou tak, aby ji bylo možno zvýšit podle potřeby pracovníka způsobem zaručujícím mu při práci dokonalou stabilitu,

f) tabulkou upozorňující na zákaz kouření a užívání otevřeného ohně v jámě, popř. na jiné povinnosti uživatelů jam,

g) záchytnou (čistící) jímkou, umístěnou v nejnižším bodě a krytou ochranným roštem.

(2) Každá jáma musí být nejméně jednou za směnu dokonale vyčištěna a není-li opatřena fungující vzduchotechnikou, ještě provětrána, byla-li ve směně použita.

(3) Do jam mají přístup jen pracovníci určení vedoucím pracoviště, a to jen za účelem prohlídky, údržby nebo opravy vozidel, nebo čištění, prohlídky a opravy jam.

(4) Je zakázáno

a) v jámách nebo v jejich bezprostřední blízkosti kouřit, používat otevřeného ohně a svařovat,

b) užívat v jámách jiné světelné zdroje než ty, jimiž jsou vybaveny,

c) používat hořlavin I. třídy k čištění vozidel stojících nad jámami,

d) vynášet do jam nádoby, které obsahují nebo obsahovaly výbušné látky, hořlaviny I. třídy nebo jiné zdraví ohrožující látky a plyny, včetně tlakových nádob a akumulátorových baterií,

e) odkládat při práci v jámě, zvláště na jejím konci, části jejího krytu tak, aby ztížily únik z jámy v případě nebezpečí,

f) prodlévat uvnitř jámy v době přistavování a odjíždění vozidla,

g) odkládat v jámách nástroje a součástky jinde než do výklenků k tomu určených,

h) demontovat na vozidle stojícím nad jámou součástky nebo dílce o větší váze bez předběžného zajištění proti uvolnění a pádu,

i) vypouštět na dno jámy jakékoliv provozní kapaliny z agregátů vozidla.

§ 12

(1) Vedoucí pracoviště nebo jím pověřený pracovník je povinen prověřit před použitím každou jámu, která nebyla používána po dobu jednoho pracovního týdne.

*) ČSN 01 8012 Bezpečnostní značky a tabulky.

**) ČSN 34 1440 Předpisy pro elektrická zařízení na povrchu v místech s nebezpečím požáru nebo výbuchu hořlavých plynů a par.

(2) Při prohlídce je nutno se přesvědčit zejména o stavu

a) podlahy, krytu jámy, zábradlí a výstražných značek,

b) vnitřního osvětlení,

c) čistoty stěn, podlah a schodů přístupových schodišť,

d) montážních plošinek a jiného zařízení,

e) čistoty ovzduší v jámě,

a o tom, že se jáma nečistí látkami uvedenými v § 11 odst. 4 písm. d).

(3) Vedoucí pracoviště nebo jím pověřený pracovník je povinen soustavně kontrolovat, zda pracovníci při práci v jámách správně používají provozovatelem předepsanou ochrannou výstroj a osobní ochranné pracovní prostředky, a nejméně jednou za kalendářní rok se přesvědčit přezkoušením pracovníků určených k práci v jámách, že tito pracovníci

a) znají ustanovení této vyhlášky platná pro jejich práci a pracoviště,

b) dovedou poskytovat první pomoc.

(4) K přezkoušení pracovníků se přizvou zástupci

a) základní organizace příslušného odborového svazu ROH,

b) komise péče o členy, jde-li o výrobní družstvo,

c) základní organizace Slovenského svazu družstevních a jednotlivě hospodařících rolníků, jde-li o jednotné zemědělské družstvo.

(5) Pracovník, který provedl přezkoušení podle odstavce 3, je povinen neprodleně sepsat o tom zápis, v němž uvede zejména den a místo, kde k přezkoušení došlo, a jména přezkoušených pracovníků. Všichni přítomní (i zkoušení) zápis podepíší.

§ 13

Zařízení pro přípojná vozidla

(1) Jámy a rampy, na kterých se provádějí prohlídky, údržby a opravy přípojných vozidel, musí být průjezdné nebo musí být vybaveny zařízením umožňujícím bezpečné vtažení a odtažení těchto vozidel.

(2) Neprůjezdné (koncové) jámy musí být opatřeny zarážkami přemístitelnými podle typu vozidel, která nad jámu zajíždějí.

§ 14

Garáže, odstavné plochy a dopravní cesty

(1) Garáže a odstavné plochy musí být umístěny, stavebně řešeny, zařízeny a vybaveny a vozidla musí v nich být odstavována podle zvláštních předpisů.*)

(2) Vjezdy a výjezdy hromadných garáží, dílen a podobných prostorů, do kterých vjíždějí vozidla, musí být po obou stranách opatřeny šikmým barevným šrafováním pod úhlem 45° žlutou a černou barvou**), a to do vzdálenosti 20 až 30 cm od hrany zárubně. Šířka barevných pruhů musí být 140 až 220 mm. Tímtéž šrafováním musí být opatřeny také spodní části sklopných dveří do výšky 30 cm. Otevřené dveře musí být zajistitelné proti samovolnému zavření. Sklopné dveře v otevřené poloze musí být zajištěny proti samovolnému pádu.

(3) Textilní odpadky nasycené olejem nebo hořlavinami není dovoleno v garáži ukládat nebo odhazovat. Hořlavé čisticí prostředky je dovoleno ukládat jen v plechových těsně uzavíratelných nádobách. Zakazuje se ukládat snadno vznětlivé látky blíže než 8 m od garáže.

(4) V hromadných garážích musí být na každých 10 vozidel nejméně 1 účinný hasicí přístroj schváleného typu,***) jakož i další požární nářadí. Hasicí přístroje musí být přezkušovány způsobem a ve lhůtách stanovených zvláštními předpisy.†) Všichni pracovníci pracující v garážích musí být dokonale vycvičeni v používání hasicích přístrojů a protipožárního nářadí a musí znát požární řád a poplachové směrnice.

(5) Motor vozidla je dovoleno uvádět do chodu v garáži jen za účelem bezprostředního výjezdu z garáže. V garáži je zakázáno doplňovat nádrž vozidla pohonnými hmotami a spouštět ohřívací zařízení motoru, prostoru pro řidiče, popřípadě pro cestující, vznikají-li při tom škodlivé plyny.

(6) Garáž se může používat jako dílna jen tehdy, dal-li k tomu z hlediska požárně bezpečnostního souhlas okresní národní výbor. Mytí vozidla v garáži je dovoleno jen tehdy, je-li garáž připojena na veřejnou kanalizaci odbočkou opatřenou lapačem minerálních olejů schváleného typu.

(7) Nejvyšší dovolená rychlost vozidla uvnitř objektů a na pracovištích musí být stanovena podle místních podmínek, nesmí však být vyšší než 25 km za hodinu; organizace jsou povinny stanovenou nejvyšší rychlost a ve větších objektech

*) ČSN 73 6055 Garáže, odstavné a parkovací plochy.

**) ČSN 01 2720 Bezpečnostní barvy.

***) ČSN 38 9100 Ruční hasicí přístroje.

†) Vyhláška ministerstva vnitra č. 70/1960 Sb., o zajištění pohotovosti hasicích zařízení.

také přikázaný směr jízdy vyznačit dopravními značkami.

(8) Na volných prostranstvích je dovoleno odstavovat vozidla jen tehdy, je-li tam zpevněný podklad.

Oddíl III

Doprava nákladů

§ 15

Doprava nákladů na ložné ploše

(1) Náklady je dovoleno dopravovat vozidly jen za podmínek stanovených zvláštními předpisy.*) Vozidla pro dopravu nákladů musí být v takovém technickém stavu a musí být vybavena takovým zařízením, aby byla zaručena bezpečná doprava a snadná manipulace s nákladem.

(2) Váha nákladu musí být stejnoměrně rozložena na ložné ploše a náklad zajištěn tak, aby nemohl spadnout, posouvat se nebo se zvrátit, a aby rovnoměrně zatěžoval kola. Obilí, sláma, seno a podobné náklady musí být k vozidlu bezpečně upevněny provazy, plachtami apod.; plachty se musí upevnit tak, aby se při jízdě nevzdouvaly; zdraví škodlivé sypké materiály musí být zakryty plachtou tak, aby nedocházelo k jejich rozprašování. Sláma, seno a podobné náklady musí být uloženy tak, aby se netřely o kola vozidla a byly mimo dosah výfukových plynů. Odklápěcí postranice a zadní čela a stěny vozidel musí být spolehlivě zajištěny uzávěry proti odklopení. Jsou-li postranice zajištěny spínacími řetězy, musí být řetězy dostatečně odolné proti předpokládanému tahu a nárazům, jsou-li ze dvou částí, musí být spolehlivě spojeny s pojistkou. Při jízdě musí být sklápěcí karosérie vozidla zajištěna (např. zajišťovacími kolíky apod.). Řidič je povinen se přesvědčit před začátkem jízdy o bezpečném zajištění postranic, zadní stěny, sklápěcí karosérie a nákladu vozidla.

(3) Kotvení nákladu na ložné ploše vozidla je dovoleno jen do kotevních ok ve vyztužené podlaze nebo vyztužených pevných částech karosérie.

(4) Přípojná vozidla musí být při nakládce a vykládce bezpečně zabrzděna a založena a náklad musí být ukládán a skládán tak, aby nedošlo k převrácení vozidla nebo k pohybu vozidla. Návěsy a jednonápravové přívěsy musí být bezpečně podepřeny.

(5) Nakládku, dopravu a vykládku nebezpečných nákladů (hořlavin, výbušin, leptavých a jiných zdraví škodlivých látek) je nutno provádět podle ustanovení zvláštních předpisů.**)

(6) Při otvírání bočnic nesmí nikdo stát v dosahu bočnic, zadního čela nebo uvolněného nákladu tak, aby jimi mohl být zasažen.

(7) Pracovníkům doprovázejícím náklad na ložné ploše vozidla musí být vyhrazeno místo bezpečně zajištěné proti zranění přepravovaným nákladem; jeden z nich musí být pověřen dozorem nad jejich bezpečností a sledováním stavu nákladu za jízdy. Pověřený pracovník je povinen vyzvat smluveným znamením řidiče, aby zastavil, hrozí-li nebezpečí. Pracovníci doprovázející náklad nesmějí za jízdy stát, ani sedět na bočnicích nebo na zadním čele. Při dopravě dlouhého dříví, kulatiny, kovových tyčí, trub, sypkých hmot, obilí, slámy, sena a podobných nákladů nesmí nikdo na nákladu sedět.

(8) Vozidlo musí být vybaveno spolehlivým žebříkem nebo jiným rovnocenným zařízením, umožňujícím bezpečný výstup nebo sestup z naloženého vozidla. Stojí-li vozidlo na svahu, smí se použít k výstupu a sestupu žebříku jen s podmínkou, že je zapřen proti svahu.

§ 16

Doprava zavazadel na střeše vozidla

(1) Zavazadla dopravovaná na střeše vozidla musí být umístěna a upevněna tak, aby nemohla spadnout, posouvat se nebo přesahovat rozměry vozidel stanovené zvláštními předpisy.***)

(2) Vozidla o celkové výšce přesahující dva metry, na jejichž střeše se dopravují náklady, musí být vybavena zařízením uvedeným v § 15 odst. 8. Zavazadla smí ukládat na střechu vozidla jen řidič nebo provozovatelem určený pracovník.

§ 17

Doprava těžkých a rozměrných nákladů

Pro dopravu zvláště těžkých a rozměrných nákladů, prováděnou speciálními vozidly, je provozovatel povinen:

*) § 34 a 35 vyhlášky č. 80/1966 Sb. Vyhláška č. 145/1958 Ú. v.

**) § 76 vyhlášky ministerstva dopravy č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu.
IV. díl výnosu Ústředního báňského úřadu z 26. 6. 1965 čj. 65/1965, kterým se vydává bezpečnostní předpis o výbušinách.
ČSN 07 8305 Kovové tlakové nádoby k dopravě plynů.
ČSN 34 1730 Předpisy pro pracoviště s radioaktivními látkami.
ČSN 65 0201 Předpisy pro zajištění požární bezpečnosti při výrobě, manipulaci, skladování a dopravě hořlavých kapalin.

***) Vyhláška č. 145/1958 Ú. v.

a) stanovit technologický postup při nakládání a skládání,

b) zajistit technickou úpravu pracoviště k nakládání dopravovaného břemene,

c) zajistit vhodné zařízení a pomůcky dostatečné únosnosti pro naložení a složení,

d) prověřit zajištění nákladu pro dopravu,

e) přidělit na vozidlo nejméně dva řidiče, zajistit dostatečný počet dalších pracovníků pro manipulaci s nákladem a určit pracovníka řídícího práce při nakládání, upevnění a vykládání (§ 4).

Oddíl IV

Společná ustanovení

§ 18

Tlačení vozidel

Vozidlo je za použití motorické síly dovoleno tlačit jen tažnou tyčí. Odpojená přípojná vozidla nesmějí být za použití motorické síly tlačena.

§ 19

Opravy a kontroly vozidel

(1) Vozidlo přistavené k opravě musí být prázdné a řádně očištěné. Větší oprava naloženého vozidla je dovolena jen ve výjimečných případech, kdy složení nákladu by činilo mimořádné potíže. V takovém případě musí být provedena oprava za přímého dozoru mistra, který určí technologický postup. Vozidla s nebezpečným nákladem nesmějí být opravována v uzavřených prostorách.

(2) Kontrolu technického stavu spodku vozidla je dovoleno provádět jen při vypnutém motoru. Při kontrole nesmí být zařazen žádný převodový stupeň a vozidlo musí být zabezpečeno proti pohybu. Kontrolu chodu motoru a zařízení závislých na chodu motoru je dovoleno provádět jen tehdy, je-li motor spolehlivě upevněn a nejsou-li chodem motoru ohroženy osoby. Při větší opravě vozidla může být zdroj elektrického proudu zapojen jen při kontrole těch částí vozidla, které nemohou být zkoušeny bez jeho zapojení.

(3) Za chodu motoru není dovoleno ručně manipulovat s ovládacím zařízením vozidla (táhly, vidlicemi, západkami, pojistnými zařízeními apod.), s automaticky nebo servořízením ovládanou převodovkou nebo s přídavnou převodovkou vozidla bez předchozích opatření, která vyloučí nežádoucí pohyb vozidla a možnost úrazu.

(4) Kontrola a opravy hydraulického sklápěcího zařízení jsou dovoleny jen tehdy, je-li zdvižená sklápěcí část vozidla bezpečně podepřena pevnou vzpěrou spolehlivě zamezující samovolné sklopení.

(5) Vozidlo nebo jeho části, zdvižené za účelem provedení opravy, musí být bezpečně podloženy; používání sudů, cihel a jiných nebezpečných podložek je zakázáno. Není dovoleno opravovat vozidla nebo jejich části zdvižené jeřáby nebo přenosnými zdviháky bez použití bezpečných podpěr (kozy, podpěrné stojany apod.). Ustanovení tohoto odstavce neplatí při výměně kol mimo prostory opraven nebo technických ošetřoven.

(6) Provádí-li se kontrola vozidla na zkušebním válcovém zařízení, musí být vozidlo zajištěno tak, aby samovolně nesjelo z válců, pokud je to pro toto zařízení výrobcem předepsáno.

(7) Zátku chladiče není dovoleno otevřít, došlo-li k přehřátí motoru. V tomto případě je nutno zachovat výrobcem stanovený postup. V případech, že výrobce postup nestanovil, je nutno při nízkých otáčkách motoru vyčkat tak dlouho, až klesne přetlak v chladicím zařízení.

§ 20

Roztáčení motoru

(1) Na každém motorovém vozidle musí být účinné spouštěcí zařízení ve stavu schopném provozu.

(2) Ohřev motoru samodujnou lampou je dovolen jen na otevřeném prostranství a za přítomnosti další osoby, vybavené účinným hasicím přístrojem. Nalévat lehká paliva (éter apod.) do karburátoru a pod svíčky je zakázáno.

(3) Vlečení vozidla za účelem uvedení jeho motoru do chodu je dovoleno v uzavřených prostorách a objektech jen na vyznačených místech a pokud se zachovávají podmínky stanovené v § 25 vyhlášky č. 80/1966 Sb.

§ 21

Demontáž, montáž a huštění pneumatik

(1) Při huštění pneumatik kol, nenamontovaných na vozidle, s ráfkem opatřeným závěrným a pojistným kruhem nebo s půleným ráfkem, musí být pracovník chráněn bezpečným krytem. V ohroženém prostoru nesmí být kromě pracovníka provádějícího huštění žádná jiná osoba. Pokud pracovník provádí huštění pneumatiky mimo prostor opravny nebo technické ošetřovny (u benzínových čerpadel, během cesty apod.), nemusí být chráněn krytem, musí však stát stranou tak, aby nebyl ohrožen.

(2) Po sejmutí pojistného kruhu není dovoleno uvolňovat pneumatiku jejím přihušťováním.

§ 22

Mechanismy a zařízení speciálních vozidel

(1) Vysouvací, zdvihací a podobné mechanismy speciálních vozidel (silničních jeřábů, rýpadel, mechanických nakladačů, zdvihacích plošin, žeb-

říků apod.) nesmějí se za jízdy uvádět v činnost a musí být bezpečně zajištěny proti samovolnému pohybu. Převážet volně zavěšená břemena na zdvihacím zařízení silničního jeřábu je zakázáno, pokud podle technických předpisů výrobce není stanoveno jinak.

(2) Silniční výložníkové jeřáby, které pracují v blízkosti ochranného pásma elektrických venkovních vedení,*) musí být vybaveny signalizačním zařízením, umístěným v kabině obsluhy, které upozorňuje spolehlivě na nebezpečné přiblížení výložníku k elektrickému venkovnímu vedení pod napětím. Silniční výložníkové jeřáby, jejichž technická způsobilost bude schválena po 1. 1. 1972, musí být při práci za podmínek uvedených v předchozí větě vybaveny odizolovaným prostředkem pro uchopení nebo zavěšení břemene.

(3) Mobilní jeřáby, automobilová rýpadla a podobné stroje musí mít při práci způsobilou, alespoň dvoučlennou obsluhu.

§ 23

Akumulátory

(1) Více než dva akumulátory je dovoleno současně nabíjet jen ve zvláštních místnostech, se sklonem podlahy směrem k jímce, oddělených a uzavřených od ostatních provozních místností, náležitě temperovaných a při nuceném větrání větraných podtlakově (dále jen „akumulátorovny").

(2) V akumulátorovnách není dovoleno instalovat dynama ani elektromotory v menším krytí než IP-55, nesmí se v nich kouřit ani používat nekrytého ohně a nesmí do nich vstupovat nikdo jiný než prací v nich pověření pracovníci. Zákaz vstupu musí být vyznačen na tabulce umístěné zvenku na každých dveřích vedoucích do těchto místností. Každá akumulátorovna musí být vybavena potřebným počtem respirátorů, sněhovým hasicím přístrojem, umyvadlem s tekoucí vodou a mýdlem, s lékárničkou obsahující zejména prostředky k poskytnutí první pomoci při popálení žíravinou a lékařem předepsané léky.

(3) Spojení akumulátorů při nabíjení musí být provedeno pevně přiléhající svorkou, která zamezuje jiskření. Není dovoleno spojovat svorky akumulátorů drátem.

(4) Náplň akumulátorů je dovoleno připravovat jen způsobem stanoveným výrobcem a ve speciálně upravených nádobách; přečerpávání je dovoleno provádět jen zařízením upraveným tak, aby pracovník nemohl přijít do přímého styku s žíravinou. Pracovníci jsou povinni používat při práci s žíravinou štítku z plexiskla k ochraně obličeje, gumových rukavic, gumové obuvi a zástěry odolné proti kyselině, která přesahuje okraj obuvi.

(5) Pracovníci musí být před zařazením do práce v akumulátorovnách náležitě poučeni o tom, že jde o práci nebezpečnou, která může škodit zdraví; organizace je povinna přidělit jim skříně pro oddělené odkládání pracovního a vycházkového oděvu.

Oddíl V

Závěrečná ustanovení

§ 24

Školení a zkoušky

(1) Provozovatelé jsou povinni aspoň jednou za kalendářní rok školit všechny své pracovníky o ustanoveních této vyhlášky a provádět jejich praktický výcvik v rozsahu výkonu a řízení prací upravovaných touto vyhláškou (jimiž jsou nebo mají být pověřeni). Toto školení může být spojeno se školením prováděným podle zvláštních předpisů.**) Organizace mohou zabezpečit školení a výcvik svých pracovníků dohodou s jinou organizací.

(2) Na závěr školení jsou pracovníci uvedení v odstavci 1 povinni podrobit se před nástupem do práce a před uplynutím každého druhého kalendářního roku po nástupu do práce zkoušce, při níž mají prokázat znalost a způsobilost uvedenou v odstavci 1.

(3) Zkouška podle odstavce 2 se skládá před komisí, jejíž členy a předsedu jmenuje vedoucí organizace nebo jeho zástupce v dohodě s příslušným odborovým orgánem Slovenského odborového svazu; jde-li o JZD, v dohodě se základní organizací Slovenského svazu družstevních nebo jednotlivě hospodařících rolníků; jde-li o výrobní družstvo, s komisí péče o členy.

(4) Pracovníci, kteří při zkoušce neobstáli, mohou ji opakovat nejdříve po uplynutí 3 měsíců. Odmítne-li pracovník podrobit se zkoušce podle odstavce 2 nebo neprokáže-li při ní dostatečné znalosti, nesmí vykonávat práce, pro které jsou tyto znalosti předepsány.

(5) Provozovatel je povinen uschovávat zápisy o školení a způsobu provádění zkoušek a o jejich výsledcích po dobu pěti let následujících po roce, v němž byly zkoušky provedeny.

*) § 5 vládního nařízení č. 80/1957 Sb., kterým se provádí zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon).

**) Vyhláška ministerstva vnitra č. 169/1955 Ú. v., o zajištění a organizaci požární ochrany v závodech (v organizacích podléhajících hornímu zákonu výnos bývalého Ústředního báňského úřadu čj. 25/1956 o zajištění a organizaci požární ochrany pro povrchové části hornických závodů).
Vyhláška ministerstva dopravy č. 53/1965 Sb., o výcviku a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních motorových vozidel.

§ 25

Přechodná ustanovení

Provozovatelé, jejichž pracoviště a technická zařízení neodpovídají ustanovením této vyhlášky, jsou povinni do šesti měsíců ode dne její účinnosti předložit příslušnému inspektorátu bezpečnosti práce návrh plánu opatření ke splnění ustanovení této vyhlášky s časovým harmonogramem a provést technická a jiná opatření uložená tímto inspektorátem ve lhůtě jím stanovené. Organizace podléhající hornímu zákonu předloží tento návrh ve stejné lhůtě příslušnému báňskému úřadu, který obdobně stanoví potřebná opatření i lhůtu k jejich provedení.

§ 26

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška ministerstva dopravy č. 211/1954 Ú. v. (č. 188/1954 Ú. l.), o bezpečnosti při práci v automobilové dopravě.

§ 27

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1971.

Ředitel:

Ing. **Sorel** v. r.

50

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce

ze dne 9. června 1971

k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení při pracích s živicemi

Slovenský úřad bezpečnosti práce stanoví v dohodě se zúčastněnými orgány podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce:

Oddíl I

Úvodní ustanovení

Rozsah platnosti

§ 1

(1) Tato vyhláška platí pro práce s živicemi, pro jejich skladování, dopravu a používání, a to jako pojiva při zhotovování silničních a letištních vozovek nebo podobných povrchových úprav a při zhotovování izolací proti vodě a krytin střech při provádění staveb a jejich údržbě.

(2) Vyhláška platí pro všechny organizace, které provádějí práce s živicemi uvedené v odstavci 1.

(3) Organizace mohou v návaznosti na jednotlivá ustanovení této vyhlášky a po předchozím schválení příslušným orgánem státního odborného dozoru nad bezpečností práce vydat pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci podle zvláštních podmínek svého provozu, zejména podle druhu používaných živic, způsobu jejich skladování, technologických postupů a zařízení pro jejich zpracování a použití.

§ 2

Živice podle této vyhlášky jsou všechny druhy asfaltů přírodních a ropných, silničních dehtů, jakož i výrobky z nich, jako jsou asfalty ředěné, asfaltové emulze, suspense, směsi dehtoasfaltové (dále jen „živice").

Všeobecná ustanovení

§ 3

(1) Organizace musí technologickým předpisem pro práce s živicemi řešit zajištění bezpečnosti práce a požární ochrany při jednotlivých pracovních postupech. Dále musí pracovníky, kteří pracují s živicemi, odborně zaškolit a obeznámit je zejména s fyzikálními a chemickými vlastnostmi živic z hlediska jejich působení na lidské zdraví, z hlediska požární ochrany, se zásadami první pomoci při poškození zdraví živicemi a se zásadami zásahu při vzniku požáru.*)

(2) Každý, kdo pracuje s živicemi, je povinen

a) počínat si tak, aby nezpůsobil požár, popř. výbuch, nebo nepoškodil lidské zdraví, životy a majetek,

b) ohlásit svému nadřízenému nebo příslušnému orgánu požární ochrany každou závadu, kterou je ohrožena bezpečnost nebo zdraví pracovníků nebo požární bezpečnost.

§ 4

(1) Pro práci s živicemi musí organizace zajistit dostatečně velký manipulační prostor.

(2) Do skladů, manipulačních prostorů a na pracoviště při rozehřívání živic a práci s nimi je nutno zabránit vstupu nepovolaným osobám.

(3) Při práci a zejména po jejím ukončení se musí všechny zbytky živic odstranit, pracoviště, technická zařízení i skladové prostory udržovat v čistotě a zabezpečit proti vzniku požáru. Pracovníci se musí důkladně omýt a očistit.

§ 5

(1) Při pracích s živicemi o bodu vzplanutí do 125 °C se musí dodržovat zvláštní předpisy.**)

*) Vyhláška č. 169/1955 Ú. v. (Ú. l.), o zajištění a organizaci požární ochrany v závodech ve znění vyhlášky č. 119/1958 Ú. v. (Ú. l.).

**) ČSN 65 0201 Předpisy pro zajištění požární bezpečnosti při výrobě, manipulaci, skladování a dopravě hořlavých kapalin.

(2) Různé druhy živic se smějí míchat, jen pokud to technologický předpis stanoví. Přitom se musí brát zvláštní zřetel na živice, obsahující ředidla o bodu vzplanutí do 125 °C. O míchání různých druhů živic musí organizace vést záznam, který obsahuje zejména údaje o druzích, bodech vzplanutí a poměrech míchání živic.

§ 6

(1) Při práci s živicemi se musí dbát, aby do obalů, zásobníků, cisteren nebo jiných nádob nevnikala voda. Pokud se tak stalo, musí se voda, zejména před rozehříváním živice, vylít, odčerpat nebo jinak odstranit.

(2) Živicemi se smějí plnit jen obaly nebo nádoby k tomu určené a kterých nebylo předtím použito pro hořlavé kapaliny.

§ 7

(1) Při práci s živicemi, při jejich skladování a rozehřívání a při obsluze strojů a zařízení smějí organizace zaměstnávat jen pracovníky tělesně a duševně zdravé, pro svěřené práce zaškolené, znalé bezpečnostních a požárních předpisů a zásad první pomoci.

(2) Pracovníci se musí podrobit preventivním vstupním a periodickým lékařským prohlídkám podle příslušných předpisů.*) O výsledcích prohlídek vede organizace záznam.

(3) Práce při rozehřívání živic, s horkými živicemi a práce uvnitř nádob použitých pro živice nesmějí vykonávat ženy, mladiství a osoby se změněnou pracovní schopností.

§ 8

(1) Při práci s živicemi, jakož i s horkou obalovanou směsí musí pracovníci používat předepsaných osobních ochranných pracovních prostředků (prostředky na ochranu dýchadel, ochranné oděvy, zástěry, rukavice a obuv proti popálení a znečištění, masti na ochranu pokožky apod.).

(2) Na pracovišti musí být po ruce prostředky pro poskytnutí první pomoci.

(3) Při pracích s živicemi o bodu vzplanutí do 125 °C a nad otevřenými poklopy cisteren a nádob používaných pro živice se nesmí zacházet s otevřeným ohněm, kouřit nebo konat práce, které mohou způsobit jiskření.

(4) Ve skladech živic, v místech, kde se pracuje s živicemi a na strojích pro postřik živicemi musí být po ruce hasicí prostředky, o jejichž použití musí být pracovníci poučeni a v zacházení s nimi vycvičeni. Nesmí se používat hasicích přístrojů vodních a v uzavřených prostorách ani přístrojů tetrachlorových.

§ 9

(1) Ve skladech, u obalovacích souprav a v jiných stálých provozech, v nichž se zachází s živicemi, musí být zřízeny šatny s odděleným ukládáním pracovního a vycházkového oděvu, umývárny se sprchami a záchody.**)

(2) Na přechodných pracovištích musí být učiněna obdobná opatření podle místních podmínek.

§ 10

(1) Při práci s živicemi se musí zejména

a) dodržovat předepsané technologické postupy,

b) udržovat důležité části strojů a zařízení, vystavené znečištění živicí, jako ventily, šoupata apod., aby se daly stále snadno ovládat, a odstraňovat netěsnosti ucpávek,

c) používat elektrických přístrojů a nářadí, které svým provedením vyhovují danému prostředí.

(2) Při práci s živicemi je zakázáno zejména

a) zkracovat předepsanou dobu chlazení a větrání spalovacích komor,

b) vstupovat do cisterny a pracovat v ní bez příkazu nadřízeného pracovníka, bez dohledu jiné osoby a bez odložení zápalek, zapalovače, klíčů, nožů a jiných kovových předmětů, které by mohly způsobit jiskření,

c) prodlévat v cisterně déle než jak stanovil nadřízený pracovník,

d) požívat jídel a nápojů a kouřit bez předchozího umytí rukou a obličeje.

Oddíl II

Skladování živic

§ 11

(1) Živice v obalech (bubnech, drumech, sudech apod.) nebo volně ložené musí se skladovat jen ve skladištích nebo na volném prostranství.

(2) Na volném prostranství se živice musí skladovat tak, aby byly chráněny před znečištěním a vodou. Obaly musí být uzavřené a ukládány výpustným otvorem vzhůru.

(3) Obaly s různými druhy živic a z různých dodávek se musí uskladňovat odděleně a s označením podle dodavatele, druhu a data dodání.

*) § 38 odst. 2 vyhlášky č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek. Směrnice ministerstva zdravotnictví SSR č. 17/1970 (částka 9—10/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR) o posuzování zdravotní způsobilosti k práci, registrované v částce 24/1970 Sb.

**) Směrnice č. 5/1954 Hygienických předpisů o hygienických podmínkách pro výstavbu průmyslových podniků, ve znění doplňků uveřejněných v Hygienických předpisech, svazek 3/1958.

(4) Živice se nesmějí skladovat společně s kyselinami.

§ 12

Mezi zásobníky na živice se musí dodržet dostatečně volný manipulační prostor pro jejich obsluhu, a to v šířce rovné průměru většího ze sousedících zásobníků, nejméně však 1,5 m.

§ 13

Uzavřené skladové prostory musí být dostatečně osvětleny a větrány.

Oddíl III

Rozehřívání živic

Všeobecně

§ 14

(1) Živice se musí rozehřívat pozvolna a jen na teplotu nutnou k uvedení živice do kapalného stavu potřebného pro čerpání nebo danou technologii.

(2) Nejvyšší teploty pro rozehřívání jednotlivých druhů živic stanoví organizace technologickým předpisem podle horních mezí jejich pracovních teplot uvedených v příslušných technických normách. Nejvyšší teploty pro rozehřívání se nesmějí překračovat a při každé změně druhu živice se musí znovu stanovit.

(3) O nejvyšších teplotách pro rozehřívání živic a o každé jejich změně vede organizace záznamy.

(4) Konstrukce zařízení pro rozehřívání živic musí být taková, aby nemohlo dojít k přehřívání anebo k připalování živic.

§ 15

Rozehřívají-li se živice v uzavřených prostorách, musí se zabezpečit zdravotně nezávadné ovzduší (přirozeným, popřípadě nuceným větráním, odváděním plynů z místa vzniku apod.).*)

§ 16

(1) Při rozehřívání musí živice sahat aspoň 20 cm nad horní úroveň ohřívacího tělesa (trubek apod.). Klesne-li během provozu hladina živice pod tuto mez, musí se ihned přestat topit. Kontrola stavu hladiny živice musí být možná ze stanoviště obsluhujícího pracovníka.

(2) Dojde-li k pěnění (kypění) rozehřáté živice, musí se použít vhodného odpěňovacího nebo srážecího prostředku (např. silikonového oleje).

§ 17

Za provozu zařízení musí organizace zejména

a) průběžně kontrolovat funkci a stav teploměrů a jiných kontrolních přístrojů,

b) denně kontrolovat stav vyzdívek spalovacích komor,

c) zařízení chránit před znečištěním živicí,

d) podle potřeby čistit ohřívací potrubí od nečistot a spalin.

§ 18

(1) Pokud se živice rozehřívají přímo v obalech (sudech apod.), musí se jejich uzávěry otvírat zvláštním klíčem a odstranit z otvorů, aby plyny mohly volně unikat. Obaly se musí přitom zajistit, aby se nemohly převrátit nebo otočit.

(2) Rozehřívat živice otevřeným plamenem přímo v obalech je zakázáno.

§ 19

Rozehřívání parou

(1) Rozehřívat živice v železničních kotlových vozech (cisternách) je dovoleno jen topnými hady.**)

(2) Při rozehřívání musí být víko otevřeno a musí se vhodným opatřením zabránit, aby živice nepřekypěly a aby do železničního kotlového vozu nemohla vniknout voda.

(3) Obsluhující pracovníci nesmějí opustit pracoviště, pokud je zdroj páry zapojen.

Rozehřívání otevřeným plamenem

§ 20

(1) Rozehřívat živice otevřeným plamenem je dovoleno jen za přítomnosti aspoň dvou pracovníků a jen v nádobách k tomu určených, např. v cisternách bez topných hadů, v tavných vanách, kotlích, nádržích, pojízdných nádržích (dále jen „tavné nádoby").

(2) Živice o bodu vzplanutí do 125 °C se nesmějí rozehřívat otevřeným plamenem.

§ 21

(1) Každá tavná nádoba, v níž se rozehřívají živice otevřeným plamenem, musí být tak upravena, aby živičná hmota při vzkypění nemohla přijít do styku s ohněm (např. odtokové žlaby po celém obvodu nádoby se spádem směrem od ohniště). Stabilní nádoby musí být obezděny a opatřeny topeništěm zapuštěným do komína.

*) Směrnice č. 5/1954 Hygienických předpisů o hygienických podmínkách pro výstavbu průmyslových podniků, ve znění doplňků uveřejněných v Hygienických předpisech, svazek 3/1958.

**) Vyhláška č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu.

(2) Topné zařízení (topeniště, hořáky apod.) musí být tak upraveno, aby plamen nemohl přijít do přímého styku se stěnou tavné nádoby.

§ 22

(1) Pro plnění tavných nádob živicí ze sudů musí být na jejich horní části zřízena pracovní plošina aspoň 1 m široká, opatřená na volných okrajích dvoutyčovým zábradlím o výšce nejméně 110 cm, přičemž spodní tyč musí být umístěna ve výši asi 50 cm, při podlaze s lištou 10 cm vysokou nebo plným ohrazením o téže výšce. Plošina musí být bezpečně přístupná po schodech nebo po pevném ocelovém žebříku se zábradlím nebo držadlem. Plošina i výstupní prostor se musí udržovat v čistotě.

(2) Za provozu je vstup na tavnou nádobu mimo pracovní plošinu zakázán.

(3) Tavná nádoba musí být uvnitř pod horním okrajem opatřena ocelovou ochrannou mříží proti pádu pracovníků nebo sudů do nádoby. Mříže musí být dostatečně únosné a jejich otvory nesmějí mít jeden z rozměrů větší než 8 cm. Nádoba se může plnit jen tak, aby živice nemohla mříže zaplavit, a to ani při případném vykypění živičné hmoty.

(4) Pro dopravu sudů na plošinu tavné nádoby se musí používat vhodných a bezpečných mechanismů.

§ 23

Všechny tavné nádoby musí být tak opatřeny, aby do nich nemohla vnikat voda. Malé pohotovostní tavné nádoby musí být opatřeny přiléhajícím krytem umožňujícím též hašení vzníceného obsahu.

§ 24

(1) Před naplněním a rozehříváním živic se musí tavná nádoba uvnitř prohlédnout, zda není poškozená nebo zda v ní není voda; výsledek prohlídky se musí zaznamenat v revizní knize nebo v provozním deníku zařízení.

(2) Při zatápění v topeništi na tuhá paliva se nesmí používat k podpoře rozhoření hořlavých kapalin (např. petroleje, benzínu apod.).

§ 25

Rozehřívat živice otevřeným plamenem ve výškách je zakázáno.

§ 26

(1) Před zapálením hořáků se musí topeniště dobře provětrat a trysky hořáků pročistit speciální jehlou. Při zapalování je třeba dbát, aby palivo neodkapávalo do spalovací komory. Použije-li se zapalovače na tyči, musí být tyč alespoň 1 m dlouhá; obsluhující pracovník musí zapalovat hořák ze strany, odkud vane vítr a musí si přitom chránit obličej.

(2) Plamen hořáků se musí seřídit tak, aby nedocházelo k nedokonalému spalování.

(3) Před zhasnutím hořáků se musí nejdříve uzavřít přívod paliva a pak přívod vzduchu, aby nenastal výbuch nebo požár. Po zhasnutí plamene se musí ohřívací potrubí ochladit proudem vháněného vzduchu.

(4) Pokud by vznikl požár, je nutno okamžitě uzavřít přívod paliva, pak přívod vzduchu a použít hasicích prostředků.

§ 27

Zdržovat se v blízkosti hořáků, pokud to jejich obsluha nevyžaduje, je zakázáno.

§ 28

(1) Pro použití kapalných paliv platí zvláštní předpisy.*)

(2) Doplňovat kapalné palivo a pohonné hmoty je dovoleno, jen je-li zařízení v klidu a kohouty nádrží jsou uzavřeny.

(3) Kapalná paliva (nafta, benzín, petrolej, topné oleje) se musí ukládat v prostorech k tomu určených. Nádoby s kapalným palivem a nádoby vyprázdněné se nesmějí ukládat poblíž topenišť.

§ 29

Pro použití plynných paliv platí zvláštní předpisy.**)

§ 30

Rozehřívání elektrickým proudem

Obsluhovat elektrická zařízení a pracovat na nich mohou jen pracovníci s předepsanou kvalifikací.***)

*) ČSN 65 0201 Předpisy pro zajištění požární bezpečnosti při výrobě, manipulaci, skladování a dopravě hořlavých kapalin.

**) ČSN 38 6405 Směrnice pro zpracování předpisů pro obsluhu a údržbu odběrních plynových zařízení v průmyslových závodech.

ČSN 38 6420 Plynovody v průmyslových závodech.

ČSN 38 6462 Rozvod a použití propanbutanu v průmyslových závodech.

***) ČSN 34 3100 Bezpečnostní předpisy pro obsluhu a práci na elektrických zařízeních.

ČSN 34 1440 Předpisy pro elektrická zařízení na povrchu v místech s nebezpečím požáru nebo výbuchu hořlavých plynů a par.

Oddíl IV

Prohlídky, čištění a opravy nádob

Všeobecně

§ 31

(1) Tavné nádoby a nádoby pro skladování živic (dále jen „nádoby") musí organizace periodicky kontrolovat a čistit. Lhůty kontrol a čištění stanoví výrobce podle typu použitých zařízení a druhů zpracovaných živic.

(2) O výsledku prohlídek, oprav a čištění nádob musí organizace vést záznamy podepsané pracovníky, kteří prohlídku a práce vykonali.

§ 32

(1) Čištění nádob se smí provádět jen na příkaz odpovědného vedoucího pracovníka a za stálého dozoru jím pověřeného pracovníka.

(2) Před kontrolou a čištěním se musí nádoba nechat vychladnout na teplotu okolního ovzduší.

§ 33

(1) Do nádoby se smí vstoupit, až když bylo předem zjištěno, že v ní nejsou plyny nebo páry v koncentraci škodlivé lidskému zdraví.

(2) Při práci uvnitř nádoby musí být pracovníci zajišťováni jedním, popř. více pracovníky vně nádoby, kteří neustále sledují pracovníky uvnitř, aby jim v případě nebezpečí poskytli okamžitou pomoc.

(3) Pracovníci uvnitř nádoby musí být vybaveni záchrannými pásy, pokud možno s upevněním i v týlu, a upoutání k záchrannému lanu vyvedenému na povrch nádoby. Dále musí být vybavení podle složení ovzduší uvnitř nádoby příslušnými osobními ochrannými pracovními prostředky (maska s dálkovým přívodem vzduchu nebo izolační dýchací přístroj) a nesmí mít okované boty. Podle možnosti se doporučuje zajistit stálou obnovu vzduchu uvnitř nádoby, např. vháněním vzduchu.

(4) Při práci uvnitř nádoby se nesmí používat svítidel s otevřeným ohněm, kouřit apod. Ruční elektrická svítidla a přívody k nim musí být užívána na bezpečné napětí*) a svou konstrukcí musí vyhovovat požadavkům na elektrické zařízení pro stupeň nebezpečí výbuchu 2 (SNV 2).**)

(5) Pro prohlídky, čištění a opravy nádob použitých pro živice o bodu vzplanutí do 125 °C platí zvláštní předpisy.***)

(6) Pracovní doba při čištění a opravách nesmí překročit 8 hodin za směnu.

§ 34

Železniční kotlové vozy (cisterny) se musí čistit v zařízení dodavatele živic.

Oddíl V

Přeprava živic

§ 35

(1) Přepravovat živice je dovoleno pouze v železničních kotlových vozech (cisternách), v obalech (sudech, bubnech, drumech apod.), v přepravnících a autodistributorech k tomu účelu určených. Přepravovat osoby na těchto zařízeních je zakázáno.

(2) Pro přepravu živic v přepravnících a autodistributorech platí technické podmínky stanovené pro tato zařízení.

§ 36

(1) Při přepravě živic přepravníky a autodistributory se musí pracovní teplota udržovat v rozsahu teplot určených pro čerpání.

(2) Ohřívat živici za jízdy je možno jen v dopravních prostředcích nebo strojích, v jejichž technickém průkazu je to dovoleno.

§ 37

(1) Nádoby pro přepravu živic se smějí plnit podle druhu živice a teploty jejího rozehřívání jen do takové výše, aby v nádobě zůstal volný prostor pro rozpínání živice, popřípadě jejích par. Maximální dovolený obsah plnění nádoby, vyznačený na štítku dopravního prostředku nebo stroje, se nesmí překračovat.

(2) Při špatném stavu vozovky se smí plnit nádoba jen do tří čtvrtin maximálně dovoleného obsahu plnění nádoby. Rychlost jízdy se musí přiměřeně zmenšit.

*) ČSN 34 1010 Všeobecné předpisy pro ochranu před nebezpečným dotykovým napětím.

**) ČSN 34 1440 Předpisy pro elektrická zařízení na povrchu v místech s nebezpečím požáru nebo výbuchu hořlavých plynů a par.

***) ČSN 65 0201 Předpisy pro zajištění požární bezpečnosti při výrobě, manipulaci, skladování a dopravě hořlavých kapalin.

ČSN 05 0610 Bezpečnostní předpisy pro sváření plamenem a řezání kyslíkem.

ČSN 05 0630 Bezpečnostní předpisy pro svařování elektrickým obloukem.

ČSN 05 0650 Bezpečnostní předpisy pro svařování elektrickým odporem.

§ 38

Při ručním přenášení rozehřáté živice nebo při její přepravě do výšky nebo do hloubky se musí postupovat tak, aby pracovníci nebyli ohrožováni popálením nebo opařením. Nádoby se nesmějí plnit až po okraj a nosit před hrudníkem.

Oddíl VI

Obsluha strojů a zařízení

§ 39

Parní kotle

Pro provoz a obsluhu parních kotlů platí zvláštní předpisy.*)

Stroje pro postřik živicí

§ 40

(1) U každého stroje pro postřik živicí musí organizace provádět pravidelné prohlídky, při nichž se kontroluje technický stav stroje, zejména stav tavné nádoby a jejích spojů, dále průchodnost, těsnost a neporušenost hadic a rozvodů apod. Lhůty prohlídek stanoví organizace podle technických podmínek výrobce stroje nebo zařízení.

(2) Před počátkem a koncem každé směny musí organizace překontrolovat technický stav stroje nebo zařízení, zejména tavné nádoby, rozvody a hadice.

(3) Technický stav stroje, zjištěné závady a jejich odstranění, jakož i předání a převzetí stroje se musí zapisovat do provozního deníku stroje.

§ 41

(1) Na stroji musí být na obou stranách připevněny dobře viditelné tabulky s bezpečnostní značkou a nápisem o nebezpečí požáru**) a na chráněném místě upevněna tabulka se schématy rozvodů.

(2) Na pohyblivém stroji musí být upevněno ze všech stran dobře viditelné signalizační světlo (maják) oranžové barvy.

§ 42

(1) Při plnění tavné nádoby živicí musí být stroj zajištěn proti pohybu a přitom se nesmějí zároveň doplňovat pohonné hmoty.

(2) Za zmenšené viditelnosti se smí se strojem pracovat jen při vyhovujícím osvětlení.

(3) Za provozu stroje nebo zařízení s rozehřátou živicí se nesmějí na nich provádět žádné práce nebo opravy.

§ 43

(1) Před uvedením stříkacího zařízení v činnost musí se hořáky zhasnout.

(2) U distributorů se samostatným hořákem na petrolej nebo naftu a vzduch pro ohřev stříkací lišty a kloubů smí obsluhující pracovník provádět ohřev jen za přítomnosti dalšího pracovníka.

(3) Při stříkání se nesmí nikdo pohybovat v dosahu postřiku horkou živicí.

(4) Z potrubí a hadic se musí po ukončení práce odstranit zbytky živice.

Obalovací soupravy

§ 44

Zvýšená pracoviště pro obsluhu jednotlivých částí obalovací soupravy musí být opatřena pracovními plošinami zabezpečenými na volných okrajích dvoutyčovým zábradlím 110 cm vysokým, přičemž spodní tyč musí být umístěna ve výši asi 50 cm a při podlaze ochrannou lištou 10 cm vysokou. Pro výstup na plošiny musí být zřízeny pevné schody se zábradlím nebo držadlem.

§ 45

Při čištění prostoru pod násypným košem míchačky se musí koš ve zvednuté poloze zajistit před pádem. Vstup do prostoru pod košem za provozu musí být zakázán nápadnou tabulkou na stroji.***)

§ 46

(1) Část obalovací soupravy, kde se třídí, suší a předehřívá kamenivo, musí být opatřena odprašovacím zařízením, které odsává prach ve všech místech vzniku.

(2) Pro provoz vytápěcího zařízení platí obdobné ustanovení § 14 až 30.

§ 47

(1) Obalovací soupravu je nutno podrobit pravidelným prohlídkám, které provádí organizace. Lhůty prohlídek stanoví výrobce.

(2) Výsledky prohlídek, zjištěné závady a jejich odstranění se zaznamenávají v revizní knize soupravy nebo jejích jednotlivých částí.

*) ČSN 07 0710 Provoz, obsluha a údržba parních kotlů.

ON 07 0740 Provozní předpisy pro obsluhu automatických nízkotlakých kotlů parních a teplovodních systém Slatina.

ON 07 0741 Provozní předpisy pro obsluhu automatických skříňových kotlů středotlakých.

**) ČSN 01 8012 Bezpečnostní značky a tabulky (bezpečnostní značka 03, nápis 0301).

***) ČSN 01 8012 Bezpečnostní značky a tabulky (bezpečnostní značka 53, nápis 5302).

§ 48

(1) Pracovníci obsluhující obalovací soupravu musí používat ochranné přilby.

(2) Je zakázáno zdržovat se za provozu v blízkosti čerpadla horké živice a pracovat v blízkosti místa vstřiku živice s otevřeným plamenem nebo s rozžhavenými předměty a kouřit.

Oddíl VII

Laboratoře a zkušebny

Laboratoře

§ 49

Pro projektování, výstavbu, úpravu a vybavení laboratoří a práce v nich platí zvláštní předpisy.*)

§ 50

Požadavky na objekty, úprava a vybavení polních zkušeben (polních laboratoří) a pro práce v nich stanoví podle zásad předpisů pro laboratoře (§ 49) a podle druhu nebezpečí jejich provozu organizace v dohodě s příslušnými orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce, požární ochrany a hygienické služby.

Oddíl VIII

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 51

(1) Technická zařízení vyrobená před nabytím účinnosti této vyhlášky se mohou používat bez úpravy, pokud tím nebude ohrožena bezpečnost života a zdraví pracovníků.

(2) Organizace musí zařídit u dosavadních provozoven umývárny se sprchami (§ 9 odst. 1) nejpozději do dvou let po nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 52

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1971.

Ředitel:

Ing. **Sorel** v. r.

*) ON 73 5195 Předpisy pro projektování investiční výstavby — Chemické laboratoře.

ČSN 01 8003 Bezpečnostní předpisy pro práci v chemických laboratořích.

ČSN 73 0760 Požární předpisy pro výstavbu průmyslových závodů a sídlišť.

Směrnice č. 5/1954 Hygienických předpisů o hygienických podmínkách pro výstavbu průmyslových podniků, ve znění doplňků uveřejněných v Hygienických předpisech, svazek 3/1958.

ČSN 73 0131 Domovní kanalizace.

ČSN 73 6701 Stokové sítě a kanalizační přípojky.

ČSN 07 8305 Kovové tlakové nádoby k dopravě plynů — Technické předpisy.

ČSN 38 6460 Předpisy pro instalaci a rozvod zkapalněného topného plynu v obytných budovách.

ČSN 38 6462 Rozvod a použití propanbutanu v průmyslových závodech.

ČSN 65 0201 Předpisy pro zajištění požární bezpečnosti při výrobě, manipulaci, skladování a dopravě hořlavých kapalin.

Vládní nařízení č. 56/1967 Sb., o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví.

Vyhláška č. 57/1967 Sb., kterou se provádí vládní nařízení č. 56/1967 Sb.

51

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. března 1971

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o mezinárodní silniční dopravě

Dne 23. února 1970 byla v Helsinkách podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o mezinárodní silniční dopravě.

Podle svého článku 17 odst. 1 vstoupila Dohoda v platnost dnem 15. ledna 1971.

Český překlad Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Marko** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o mezinárodní silniční dopravě

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Finské republiky,

vedeny snahou podpořit dopravu cestujících a nákladů po silnici mezi oběma státy a tranzitem jejich územím,

se dohodly takto:

I.

Přeprava cestujících

Článek 1

1. Veškeré přepravy cestujících autobusy mezi oběma státy nebo tranzitem jejich územím podléhají povolovacímu řízení s výjimkou přeprav uvedených v článku 4 této Dohody.
2. Pro účely této Dohody výraz „autobus" znamená motorové vozidlo užívané pro přepravu cestujících, které má více než osm míst k sezení, nepočítaje v to místo řidiče.

Článek 2

1. Pravidelné autobusové linky mezi oběma státy nebo tranzitem jejich územím podléhají předchozímu povolovacímu řízení.
2. Příslušné orgány každé smluvní strany vydávají povolení pro tu část přepravy, která se provádí na jejich území.
3. Způsob a podmínky pro vydávání povolení stanoví společně příslušné orgány smluvních stran.

Článek 3

Všechny nepravidelné přepravy autobusy, jiné než které jsou uvedeny v článku 4 této Dohody, podléhají předchozímu povolovacímu řízení. Žádosti se předkládají přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

Článek 4

Příležitostné přepravy cestujících autobusy nepodléhají povolovacímu řízení v případech, kdy tytéž osoby jsou přepravovány týmž vozidlem buď

a) při okružní jízdě, která začíná a má skončit ve státě, kde je vozidlo evidováno („přepravy při zavřených dveřích"), nebo
b) při jízdě, která začíná ve státě, kde je vozidlo evidováno a končí na území druhého státu, a to pod podmínkou, že vozidlo, pokud není povoleno jinak, opustí prázdné toto území.

Článek 5

Nahrazení autobusu, který se stal nepojízdným při provozování výše uvedených přeprav, jiným autobusem, jakož i přeprava poškozeného autobusu, rovněž nepodléhá povolovacímu řízení.

II.

Přeprava nákladů

Článek 6

Přepravy nákladů mezi oběma státy nebo tranzitem jejich územím podléhají povolovacímu řízení s výjimkou přeprav uvedených v článku 7 této Dohody.

Článek 7

Povolení se nevyžaduje pro:

a) vozidlo, které nahrazuje poškozené vozidlo anebo pro přepravu poškozeného vozidla;
b) přepravu uměleckých děl;
c) příležitostnou přepravu předmětů a zařízení, určených výhradně pro reklamu nebo k výchovným účelům;
d) přepravu věcí, zařízení nebo zvířat určených pro divadelní, hudební, filmová nebo cirkusová představení nebo sportovní podniky, výstavy nebo veletrhy, nebo pro rozhlasová nebo televizní nebo filmová natáčení;
e) přepravu nákladů pro veletrhy a výstavy;
f) pohřební přepravy;
g) přepravu poštovních zásilek;
h) přepravu stěhovaných svršků;
i) přepravu nákladů motorovými nákladními vozidly, jejichž užitečné zatížení (včetně přívěsu) nepřesahuje 1000 kg;
j) přepravu nákladů na letiště a z letiště v případě odklonění leteckých služeb;
k) přepravu včel a rybího plůdku.

Článek 8

1. Příslušné orgány smluvních stran se mohou dohodnout na používání:
   a) povolení pro určitý čas, které opravňuje k provedení neurčeného počtu přeprav v tomto časovém období; nebo
   b) povolení pro jednu přepravu.
2. Povolení opravňuje rovněž k jedné zpáteční jízdě z území druhého státu nebo k tranzitní jízdě v obou směrech tímto územím.

3. Povolení může být používáno pouze dopravcem, kterému bylo vydáno.

4. Příslušné orgány smluvních stran společně dohodnou způsob vydávání povolení.

Článek 9

1. Povolení vydávají příslušné orgány státu, kde je vozidlo evidováno, jménem příslušných orgánů druhé smluvní strany v rámci kontingentů dohodnutých ročně na zásadě vzájemnosti příslušnými orgány smluvních stran.

2. Na žádost jedné ze smluvních stran mohou být vydána další povolení nad stanovený kontingent.

Článek 10

Překročí-li váha nebo rozměry vozidla nebo soupravy vozidel provádějících přepravu maximální váhu nebo rozměry přípustné na území druhého státu, vyžaduje se zvláštní povolení příslušného orgánu tohoto státu, kromě povolení zmíněného v článku 8 této Dohody.

III.

Všeobecná ustanovení

Článek 11

1. Dopravci není dovoleno provozovat přepravu cestujících nebo nákladů mezi dvěma místy ležícími na území druhého státu.

2. Dopravci není dovoleno provádět přepravu z území druhého státu do třetí země, nebylo-li vydáno k takové přepravě zvláštní povolení příslušnými orgány tohoto státu.

Článek 12

Povolení musí být ve vozidlech při všech jízdách na území druhého státu a musí být předloženo na žádost kontrolním orgánům.

Článek 13

1. Pokud se týká přepravy cestujících, nevybírají se v jednom státě žádné daně, poplatky nebo dávky za vydávání povolení k přepravě nebo z provozování nebo držení vozidel, která jsou evidována ve druhém státě.

2. V rámci kontingentu podle článku 9, odstavec 1 této Dohody se nevybírají žádné daně, poplatky nebo dávky při přepravě nákladů vozidly, která jsou evidována v jednom státě a provádějí přepravu ve druhém státě, jakož i z provozování nebo držení vozidel. Poplatky se rovněž nevybírají za vydávání povolení.

3. Od daní, poplatků a dávek jsou rovněž osvobozeny přepravy provedené podle článku 7 této Dohody.

4. Povolení vydaná pro přepravu nákladů nad stanovený kontingent, jakož i přepravy nebo držení vozidel, podléhají daním, poplatkům a dávkám podle vnitrostátních předpisů platných v dotyčném státě.

Článek 14

Ve všech otázkách, které nejsou upraveny touto Dohodou nebo mezinárodními smlouvami, jimiž jsou oba státy vázány, se používají platné vnitrostátní předpisy každé smluvní strany.

Článek 15

Příslušné orgány jedné smluvní strany oznámí příslušným orgánům druhé smluvní strany jakékoliv vážné porušení ustanovení této Dohody a podniknou příslušné kroky k zamezení takových porušování.

Článek 16

1. Příslušné orgány smluvních stran budou řešit otázky týkající se provádění této Dohody.

2. K tomuto účelu zřídí smluvní strany Smíšenou komisi.

3. Smíšená komise se sejde na žádost jedné ze smluvních stran.

4. Smluvní strany si navzájem oznámí příslušné orgány pro jednotlivé otázky.

Článek 17

1. Dohoda vstoupí v platnost třicet dnů poté, kdy vlády obou smluvních stran si navzájem oznámí, že byla splněna vyžadovaná ústavní procedura pro vstup této Dohody v platnost.

2. Dohoda zůstane v platnosti po dobu jednoho roku po jejím vstupu v platnost a bude dále mlčky prodlužována z roku na rok, pokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví tři měsíce před koncem kalendářního roku.

Dáno v Helsinkách dne 23. února 1970 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky
Dr. J. **Podzimek** v. r.

Za vládu
Finské republiky
H. **Blomstedt** v. r.

52

VYHLÁŠKA

rady Severočeského krajského národního výboru v Ústí nad Labem

ze dne 1. června 1971,

kterou se určuje další městský národní výbor v kraji stavebním úřadem

§ 1

Rada Severočeského krajského národního výboru v Ústí nad Labem určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zák. č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, stavebním úřadem

Městský národní výbor Krupka, okres Teplice.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1971.

Tajemník:
RSDr. **Přléger** v. r.

Předseda:
Job v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo:

— podle § 19 odst. 1 zákona č. 19/1966 Sb. **směrnice** ze 16. prosince 1970, č. 16140/1970-VŠ, kterými se mění směrnice **pro státní závěrečné zkoušky na vysokých školách universitního směru.**

Změna spočívá hlavně v tom, že se platnost směrnic z 13. října 1962, č. 44828/62-III/1 (Věstník MŠK, rok 1962, strana 369) s účinností od 1. ledna 1971 rozšiřuje i na pedagogické fakulty.

Směrnice jsou uveřejněny v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR", sešit 1—2 z 30. ledna 1971, strana 1;

— podle § 31 odst. 2 a § 32 odst. 1 zákona č. 186/1960 Sb. **změnu směrnic pro maturitní zkoušky na školách poskytujících úplné střední vzdělání** z 20. ledna 1971, č. 698/II-1/2.

Změnou se upravují směrnice ze 17. ledna 1969, č. 73/1969-II a změna spočívá hlavně v tom, že ruský jazyk v souladu s jeho postavením a významem v soustavě vyučovacích předmětů na školách I. a II. cyklu se zavedl jako povinný maturitní předmět, a uvádí v soulad hodnocení maturitní zkoušky s klasifikačním řádem. Změna nabyla účinnosti 20. ledna 1971.

Změna je uveřejněna v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR", sešit 1—2 z 30. ledna 1971, strana 1;

— podle § 82 zákoníku práce **pracovní řád pro vedoucí pionýrských skupin** z 1. února 1971, č. 1677/1971-I.

Pracovní řád se vztahuje na vedoucí pionýrských skupin na ZDŠ, na speciálních školách a výchovných zařízeních I. cyklu a upravuje příslušnost k právním úkonům v pracovněprávních vztazích, vznik pracovního poměru, práva a povinnosti vedoucího pionýrské skupiny. Pracovní řád nabyl účinnosti 1. února 1971 a zrušil příslušná ustanovení pracovního řádu pro učitele a ostatní pracovníky škol a výchovných zařízení řízených národními výbory a pro pracovníky jídelen při těchto zařízeních z 15. prosince 1967, č. 37102/67-VI/3 (Věstník MŠ a MKI, rok 1968, strana 1), týkající se stálých vedoucích pionýrských skupin.

Pracovní řád je uveřejněn v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR", sešit 3—4 z 26. února 1971;

— podle § 32 zákona č. 186/1960 Sb. **klasifikační a disciplinární řád pro střední školy** z 24. března 1971, č. 3684/1971-II/2.

Klasifikační a disciplinární řád nově upravuje hodnocení prospěchu a chování, jakož i udělování pochval a přijímání jiných opatření k posílnění disciplíny žáků středních všeobecně vzdělávacích škol a gymnasií, středních odborných škol, konzervatoří, a to v denním studiu i v studiu při zaměstnání.

Klasifikační a disciplinární řád nabyl účinnosti 1. dubna 1971 a zrušil klasifikační řád pro střední školy z 29. května 1969, č. 5405/1969-II („Zvesti MŠ a MK SSR", rok 1969, strana 121).

Klasifikační a disciplinární řád je uveřejněn v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR", sešit 5—7 z 15. dubna 1971.

Do všech uvedených právních předpisů lze nahlédnout na ministerstvu školství Slovenské socialistické republiky a na odborech školství okresních národních výborů.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí oznamuje, že

1. u generálního tajemníka OSN byly dne 31. prosince 1970 a dne 16. března 1971 uloženy ratifikační listiny Francie a Libanonu k Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, sjednané ve Vídni dne 18. dubna 1961.

   Podle ustanovení svého článku 51, odst. 2 Úmluva vstoupila v platnost pro Francii dne 30. ledna 1971 a pro Libanon dne 15. dubna 1971.

   Ratifikační listina Francie obsahovala prohlášení k článku 38, odst. 1., dále výhrady k prohlášením učiněným Běloruskou SSR, Mongolskou lidovou republikou, Bulharskou lidovou republikou, Ukrajinskou SSR a SSSR k článku 11, odst. 1, k výhradě Kuvajtu k článku 27, odst. 4 a k výhradám učiněným Kambodžou, Marokem, Portugalskem a SAR k článku 37, odst. 2. Texty prohlášení a výhrad jsou uloženy v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

   Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 14, 18 a 30 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částce 7 Sbírky zákonů, ročník 1971;

2. u francouzské vlády byla dne 17. února 1971 uložena listina o přístupu Kuby k Mezinárodní úmluvě o Mezinárodním ústavu chladírenském, sjednané v Paříži dne 1. prosince 1954.

   Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 50/1956 Sb.

   Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

   Austrálie, Belgie, Brazílie, Bulharsko, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Izrael, Jugoslávie, Jižní Afrika, Kanada, Kuba, Maďarsko, Norsko, Nový Zéland, Nizozemsko, NSR, Portugalsko, Rakousko, Senegal, SSSR, Španělsko, Švédsko, Velká Británie;

3. u mexického ministerstva zahraničních věcí byla dne 18. února 1971 uložena listina o přístupu Gabunské republiky k Úmluvě o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě prováděné jinou osobou než smluvním dopravcem, doplňující Varšavskou úmluvu ze dne 12. října 1929, podepsané v Guadalajaře dne 18. září 1961.

   Podle ustanovení svého článku XIV, odst. 2 Úmluva vstoupila pro Gabunskou republiku v platnost dne 19. května 1971.

   Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969 a částkách 27 a 36 Sbírky zákonů, ročník 1970;

4. u francouzské vlády byla dne 22. února 1971 uložena notifikace Saúdské Arábie o přístupu k Mezinárodnímu ujednání o zřízení Mezinárodního úřadu epizootického, sjednanému v Paříži dne 25. ledna 1924.

   Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970;

5. u generálního tajemníka OSN byly dne 25. února 1971 uloženy listiny o přístupu Španělska k Úmluvě o pobřežních vodách a pásmu přilehlém, Úmluvě o volném moři a Úmluvě o pevninské mělčině, sjednaným v Ženevě dne 29. dubna 1958.

   Podle ustanovení svých článků 29, 34 a 11 odst. 2 Úmluvy vstoupily pro Španělsko v platnost dne 27. března 1971.

   U generálního tajemníka OSN byla dne 28. dubna 1971 uložena listina o přístupu Nigérie k Úmluvě o pevninské mělčině, sjednané v Ženevě dne 29. dubna 1958.

   Podle ustanovení svého článku 11 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Nigérii v platnost dne 28. května 1971.

   Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částce 7 Sbírky zákonů, ročník 1971;

6. u francouzské vlády byly k Protokolu o zákazu užívat ve válce dusivých, otravných nebo podobných plynů a prostředků bakteriologických, sjednanému v Ženevě dne 17. června 1925, uloženy následující listiny o přístupu:

— dne 18. listopadu 1970 Togo
— dne 1. března 1971 Horní Volta
— dne 11. března 1971 Jemenská arabská republika.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 30 a 36 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částkách 7 a 10 Sbírky zákonů, ročník 1971;

7. U generálního tajemníka OSN byla dne 17. března 1971 uložena listina o přístupu Burundi k Úmluvě o výsadách a imunitách OSN, přijaté VS OSN dne 13. února 1946.

Podle ustanovení svého oddílu 32 Úmluva vstoupila pro Burundi v platnost dne 17. března 1971.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 14 Sbírky zákonů, ročník 1970;

8. u generálního tajemníka OSN byla dne 14. dubna 1971 uložena listina o přístupu Mexika k Úmluvě o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů, sjednané v New Yorku dne 10. června 1958.

Podle ustanovení svého článku XII, odst. 2 Úmluva vstoupí pro Mexiko v platnost dne 13. července 1971.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 18 a 36 Sbírky zákonů, ročník 1970;

9. u generálního tajemníka Rady pro celní spolupráci byly dne 26. února 1971 a dne 9. března 1971 uloženy listiny o přístupu Španělska a Indie k Celní úmluvě týkající se dočasného dovozu vědeckého materiálu, sjednané v Bruselu dne 11. června 1968.

Podle ustanovení svého článku 20 Úmluva vstoupila v platnost pro Španělsko dne 26. května 1971 a pro Indii dne 9. června 1971.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 7 Sbírky zákonů, ročník 1971;

10. u britské vlády, jedné z depozitářů Dohody o pomoci kosmonautům a jejich návratu a o vrácení předmětů vypuštěných do kosmického prostoru, přijaté na XXII. zasedání VS OSN dne 19. prosince 1967 a otevřené k podpisu v Moskvě, Londýně a Washingtoně dne 22. dubna 1968, byly uloženy ratifikační listiny následujících států:

— dne 17. prosince 1970 Kypr
— dne 21. prosince 1970 Írán
— dne 20. listopadu 1970 Maroko
— dne 15. února 1971 Tunisko.

Dohoda byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 114/1970 Sb.

Dohodou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy: Argentina, Barbados, Běloruská SSR, Botswana, Bulharsko, Dánsko, Ecuador, El Salvador, Finsko, Gabun, Gambie, Irák, Írán, Irsko, Island, Izrael, Jižní Afrika, Jugoslávie, Kamerún, Kypr, Libanon, Madagaskar, Maďarsko, Maledivy, Maroko, Mauritius, Mexiko, Mongolsko, Nepál, Niger, Norsko, NDR, Nový Zéland, Polsko, Portugalsko, Rakousko, San Marino, SAR, SSSR, Spojené státy americké, Svazijsko, Švédsko, Švýcarsko, Thajsko, Tunisko, Ukrajinská SSR, Uruguay, Velká Británie;

11. u generálního tajemníka OSN byla dne 22. ledna 1971 uložena listina o přístupu Finska k Úmluvě o tranzitním obchodu vnitrozemských států, sjednané v New Yorku dne 8. července 1965.

Podle ustanovení svého článku 20, odst. 2 Úmluva vstoupila pro Finsko v platnost dne 21. února 1971.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970;

12. u generálního tajemníka OSN byla dne 12. března 1971 uložena listina o přístupu Rakouska k Dohodě o přijetí jednotných podmínek pro homologaci a o vzájemném uznávání homologace výstroje součástí motorových vozidel, sjednané v Ženevě dne 20. března 1958.

Podle ustanovení svého článku 7, odst. 2 Dohoda vstoupila pro Rakousko v platnost dne 11. května 1971.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969;

13. u generálního tajemníka OSN byla dne 26. dubna 1971 uložena notifikace Kypru o sukcesi k Úmluvě o státním občanství vdaných žen, sjednané v New Yorku dne 20. února 1957.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969 a v částce 36 Sbírky zákonů, ročník 1970.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné činí 80,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — Účet SBČS Praha 1 11-0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313-348 Bo 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna, n. p., závod 1, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6. — **Dohlédací pošta Praha 07**